

กระบวนการการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรีตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา*

POLITICAL COMMUNICATION PROCESS OF THE MAYOR OF PRAWONG SUBDISTRICT, MUANG DISTRICT SONGKHLA PROVINCE

สุกิจ แก้ววาน* และ สิทธิพงษ์ สิทธิภัทรประภา

Sukit Kawyoun* and Sittiphong Sittipattaraphapa

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย นครศรีธรรมราช ประเทศไทย

Faculty of Social Sciences, Mahamakut Buddhist University, Nakhon Si Thammarat, Thailand

*Corresponding author E-mail: som63951@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากระบวนการการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรีตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 2) นำเสนอแนวทางส่งเสริมกระบวนการการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรีตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน วิธีวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 388 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้างจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 7 คน และวิเคราะห์เนื้อหาผลการวิจัยพบว่า 1) กระบวนการการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรีตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 0.20) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านผู้ส่งสาร ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.35) รองลงมา ได้แก่ ด้านเครื่องมือที่ใช้สื่อสาร ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.36) ส่วนด้านการสื่อสารข้อมูล ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.36) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ 2) แนวทางการส่งเสริมกระบวนการการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรีตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ของประชาชน ผ่านรูปแบบ ที่เรียกว่า PSPF Model กล่าวคือ P หมายถึง Political news Source (Executive and Major) (การส่งสาร การดำเนินการสื่อสารเพื่อไปยังเป้าหมายที่ต้องการตามจุดประสงค์) S หมายถึง Specific staff (กลุ่มงานเฉพาะ คือ ใจความสำคัญหรือข้อความสำคัญ) P หมายถึง Public (สาธารณะ คือ การใช้สื่อต่าง ๆ ในเครือข่ายผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย 4) F หมายถึง Feedback (ด้านการตอบรับหรือการสะท้อนกลับ)

คำสำคัญ: กระบวนการ, การสื่อสาร, การสื่อสารทางการเมือง

Abstract

The objectives of this thematic paper are to 1) Study the political communication process of the Mayor of Phawong subdistrict municipality, Muang District, Songkhla Province 2) Present guidelines to promote the political communication process of the Mayor of Phuang Subdistrict,

* Received April 27, 2024; Revised May 10, 2024; Accepted May 17, 2024

Muang District, Songkhla Province. Use a mixed methodology. The quantitative research method collected data from voters in Phawong subdistrict municipality, Muang District, Songkhla Province, using a sample of 388 people. Qualitative research collected data using structured in-depth interviews with key informants 5 persons and content analysis. The results showed that: 1) Political communication process of the mayor of Phawong subdistrict municipality when looking at each aspect in order of average, it was found that the most mean aspects were messenger ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.35), followed by communication tools ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.36), and information communication ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.36) 2) Guidelines for promoting the political communication process of the mayor through a model called PSPF Model, that is, P stands for Political news Source (Executive and Major). Execution of communication to reach the desired goal), S stands for specific staff. P stands for Public (public is the use of various media in the network through social media, 4) F stands for feedback

Keywords: Process, Communication, Political Communication

บทนำ

การปกครองท้องถิ่นเป็นรากฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย หากประเทศใดมีการปกครองท้องถิ่นอย่างมั่นคงแล้ว ย่อมจะทำให้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประเทศนั้นมั่นคงด้วย เพราะการปกครองท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองเพื่อประโยชน์ โดยส่วนร่วมของท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่น จึงเปรียบเสมือนสถาบันฝึกสอนประชาธิปไตยในทางปฏิบัติให้ ประชาชนมีประสบการณ์ความรู้และความเข้าใจกลไกในการบริหารงานของการปกครองตนเอง ในระดับพื้นฐานการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นของประเทศไทย ในปัจจุบันจะประกอบไปด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ คือ กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา (ประธาน สุวรรณมงคล และคณะ, 2537) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นหน่วยงานหลักที่จะต้องดูแลและตอบสนองความต้องการ ของประชาชนในท้องถิ่น ให้ได้รับการบริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสร้างการมีส่วนร่วม ในกระบวนการกำหนดรูปแบบการปกครองของตนเองอย่างสอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่นนั้น ๆ โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 บัญญัติให้มีการจัดการปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักการปกครองตนเอง โดยบังคับให้รัฐต้องกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรมตามพระราชบัญญัติแผนกำหนดการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมุ่งสู่การปฏิรูปทางการเมืองทั้งระบบ เพื่อการลดการรวมศูนย์อำนาจรัฐและกระจายอำนาจสู่ประชาชน โดยให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการกำหนดผู้บริหารท้องถิ่นของตนเอง เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนได้สะดวกรวดเร็วการเลือกตั้งจึงเป็นกิจกรรมพื้นฐานที่มีการปฏิบัติในระบบการเมือง ระบบการเลือกตั้งภายใต้รัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นกระบวนการเพื่อการแก้ปัญหาทั้งระบบ ขจัดกาทุจริต สร้างเสถียรภาพทางการเมืองสร้างและส่งเสริมประสิทธิภาพขององค์กรทางการเมืองและความเข้าใจของประชาชนต่อระบบการเลือกตั้ง แม้ว่าปัจจุบันจะมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2562 ซึ่งมีวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ซึ่งบัญญัติให้สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง และผู้บริหารท้องถิ่น ให้มาจากการเลือกตั้งหรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่นแต่ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนด้วย (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2542) เทศบาลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบ

หนึ่งที่จำลองรูปแบบการปกครองแบบรัฐบาล ส่วนกลางมาใช้โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารบ้านเมือง ตามครรลองของประชาธิปไตย สามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ประชาชนมีบทบาท ในการตัดสินใจการกำกับดูแลการตรวจสอบ ตลอดจนสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างเต็มที่ในส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะมีศักยภาพทางด้านบริหารจัดการและการคลังท้องถิ่นที่พึ่งตนเอง และเป็นอิสระมากขึ้น ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ และเป็นกลไกหลักของประเทศในการบริหารสาธารณะเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นทั้งยังมี หน้าที่และความรับผิดชอบสำคัญในอันที่จะบำบัดทุกข์บำรุงสุข และสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น โดยสอดคล้องกับ นโยบายของรัฐบาลและท้องถิ่นรวมถึงผู้บริหารและสภาท้องถิ่นจะเป็นผู้มีความความรู้ความสามารถ และวิสัยทัศน์ในการบริหารราชการส่วนภูมิภาคจะเปลี่ยนบทบาทจากฐานะผู้จัดทำบริการสาธารณะมาเป็นผู้ให้บริการ ด้านความช่วยเหลือทางวิชาการและกำกับดูแลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจการให้บริการ และอำนวย

เทศบาลตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา มีเนื้อที่ประมาณ 40.34 ตารางกิโลเมตร หรือ 25,212 ไร่ แบ่งออกเป็น 8 หมู่บ้าน 20 ชุมชน ประชากร จำนวน 32,912 คน มีการเลือกตั้ง แบ่งเขตการเลือกตั้ง ออกเป็นเขต การเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลพะวง ทั้งเขตเทศบาล เป็น 1 เขตเลือกตั้ง สมาชิกสภาเทศบาล เป็น 2 เขต เลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 1 ประกอบด้วย หมู่ที่ 1, หมู่ที่ 1 (บางส่วน) และหมู่ที่ 8 เขตเลือกตั้งที่ 2 ประกอบด้วย หมู่ที่ 2 (บางส่วน), หมู่ที่ 3, หมู่ที่ 4, หมู่ที่ 5, หมู่ที่ 6, และหมู่ที่ 7 จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง นายกเทศมนตรี 24,334 คน จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกเทศมนตรี จำนวน 16,143 คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ทั้งสิ้นจำนวน 24,334 คน คิดเป็นร้อยละ 66.34 (เทศบาลตำบลพะวง, 2564) เทศบาลตำบลพะวง เป็นหน่วยงานหนึ่ง ของกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องดูแล และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ให้ได้รับ การบริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดตลอดจนสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนดรูปแบบ การปกครองของตนเองอย่างสอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่นนั้น ๆ มีการให้บริการในรูปแบบ ต่าง ๆ แก่ประชาชน ช่วยเหลือและเป็นที่พึ่งของประชาชน การสื่อสารผลงานของเทศบาลตำบลพะวง ที่ผ่านมา พบว่า ยังขาดประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ในเชิงลบ จนกระทั่ง นายเจือ กิมอัน ได้รับเป็นนายกเทศมนตรี และเป็นนายกเทศมนตรีคนเดียวที่ไม่มีคู่แข่งครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2551 จนถึงปัจจุบันอยู่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรี ตำบลพะวงร่วม 15 ปี (เทศบาลตำบลพะวง, 2564) นายเจือ กิมอัน มีบทบาทสำคัญในการสื่อสารมีทัศนคติที่ ชอบช่วยเหลือผู้อื่นที่ได้รับการปลูกฝังมาตั้งแต่วัยเด็ก ทำให้มีความมุ่งมั่นตั้งใจเป็นนายกเทศมนตรีที่ปฏิบัติหน้าที่ ช่วยเหลือประชาชน ทำงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และในการทำงาน การมีส่วนร่วมของประชาชนซึ่งถือเป็นภารกิจของเทศบาลตำบลพะวง ด้วยความมุ่งมั่นและตั้งใจทำให้นายเจือ กิมอัน ตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลพะวง นำเสนอและสร้างสรรค์ผลงานให้แก่เทศบาลตำบลพะวงมากมาย สามารถสื่อสาร ผลงานต่าง ๆ ผ่านสื่อออกมาสู่ประชาชนได้อย่างเป็นรูปธรรมจน เป็นที่ยอมรับของสาธารณะชน และที่สำคัญ คือ ความสามารถในการใช้ทักษะในการสื่อสารที่ชัดเจนเข้าใจง่าย รวมถึง มีกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่นำมาประกอบกับ การทำงาน เช่น การทำประชาสัมพันธ์เชิงรุกถือเป็นนโยบาย ที่ได้ผลตอบรับเป็นอย่างดี และความร่วมมือกับ ประชาชน ทำให้การทำโครงการต่าง ๆ ประสบผลสำเร็จ ซึ่งถือว่าการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของเทศบาล ตำบลพะวง ผู้วิจัยทำการศึกษายบทบาทและการสื่อสารทางการเมืองของ นายเจือ กิมอัน ในช่วงเวลาปี พ.ศ. 2551 ถึง พ.ศ. 2566 ซึ่งเป็นช่วงเวลาตั้งแต่ดำรงตำแหน่งเริ่มเป็นนายกเทศมนตรี หน้าที่ช่วยเหลือประชาชนในฐานะ ผู้นำท้องถิ่น และมอบหมายหน้าที่ให้ผู้ปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลพะวงในการแถลงการณ์ผลงานต่าง ๆ ของ เทศบาล นายเจือ กิมอัน ถือได้ว่าเป็นนายกเทศมนตรีที่มีความสามารถในการสื่อสารที่โดดเด่นเป็นที่น่าสนใจของ สื่อมวลชนเป็นอย่างมาก และยังมีผลงานดีเด่นรับรางวัลผู้นำท้องถิ่นแห่งปี ด้านบริการสาธารณะ ซึ่งในช่วงเวลา

ดังกล่าว นายเจือ กิมอัน ปฏิบัติหน้าที่และรับผิดชอบตามบทบาทนายกเทศมนตรีเป็นอย่างดีตลอดถึงได้ใช้ทักษะการสื่อสารประสบผลสำเร็จอย่างน่าสนใจ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษากระบวนการการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรีตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา เพื่อที่จะสร้างองค์ความรู้ใหม่ในกระบวนการสื่อสารทางการเมืองของ นายเจือ กิมอัน ที่ประสบความสำเร็จการสื่อสารในฐานะผู้ส่งสารและผู้รับสารเพื่อหาแนวทางส่งเสริมกระบวนการการสื่อสารทางการเมืองที่เกิดขึ้นในการสื่อสารที่ส่งผลต่อการทำงานด้านการเมืองและนัการเมืองท้องถิ่นและช่องทางการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพของนัการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่เทศบาลตำบลพะวงอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา กับผู้นำชุมชนและประชาชน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรีตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
2. เพื่อนำเสนอแนวทางส่งเสริมกระบวนการการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรีตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในท้องถิ่นที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จำนวน 388 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของ ตาราง Krejcie and Morgan ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ โดยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยมีรายชื่อของประชากรทุกคนตามลำดับเป็นระบบ การสุ่มจะแบ่งออกเป็นช่วงที่เท่า ๆ กัน โดยใช้ช่วงจากสัดส่วนของขนาดของกลุ่มตัวอย่างประชากร การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ โอกาสถูกเลือกไม่เป็นอิสระจากกันเพราะเมื่อตัวแรกถูกสุ่มแล้ว ตัวอย่างประชากรกลุ่มอื่นจะถูกกำหนดให้เลือกตามมาโดยอัตโนมัติโดยไม่มีการสุ่ม (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2542) และ 2) การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant) ได้แก่ ผู้นำด้านการปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ช่วยหาเสียงของนายกเทศมนตรีตำบลพะวง จำนวน 3 คน หัวหน้าส่วนราชการปกครองท้องถิ่น 2 คน และประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้ง 1 คน รวม 7 คน เลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้ใช้แบบสอบถามในการวิจัยเชิงปริมาณ และใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยเชิงปริมาณ ได้แจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างและเก็บแบบสอบถามกลับด้วยตนเอง การวิจัยเชิงคุณภาพ ได้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ทั้ง 7 รูปคน ด้วยตนเอง

4. สถิติที่ใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ใช้ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรีตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ดังนี้

1. กระบวนการการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรีตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านผู้ส่งสารรองลงมา ได้แก่ ด้านเครื่องมือที่ใช้สื่อสารส่วนด้านการสื่อสารข้อมูลมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดตามลำดับ

2. กระบวนการการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรีตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ด้านผู้ส่งสารโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 5 ที่ว่าท่านคิดว่านายกเทศมนตรีตำบลพะวง มีความพร้อมในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารทางการเมืองในการลงพื้นที่เพื่อสื่อสารกับประชาชนเกี่ยวกับ นโยบาย ผลงาน และการดำเนินกิจกรรมเพียงใดรองลงมา ได้แก่ ข้อ 3 ที่ว่าท่านคิดว่านายกเทศมนตรีตำบลพะวง ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ให้ความรอบรู้ในเรื่องสถานการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการเมืองรอบตัวที่เกิดขึ้นเสมอ เพียงใด ส่วนข้อ 2 ที่ว่าท่านคิดว่านายกเทศมนตรีตำบลพะวง ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ส่งข่าวการเมืองสู่ประชาชน มีความเหมาะสมเพียงใดมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดตามลำดับ

3. กระบวนการการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรีตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ด้านการสื่อสารข้อมูลโดยรวมอยู่ในระดับ มากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 3 ที่ว่าท่านคิดว่านายกเทศมนตรีตำบลพะวง ให้ความสำคัญกับเนื้อความการสื่อสารทางการเมืองในประเด็นต่าง ๆ เพื่อส่งออกไปภายนอกมากน้อยเพียงใดรองลงมา ได้แก่ ข้อ 4 ที่ว่าท่านคิดว่านายกเทศมนตรีตำบลพะวง มีการส่งเสริมเนื้อความการสื่อสารทางการเมืองโดยให้มีการจัดข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน เพียงใด ส่วนข้อ 1 ที่ว่าท่านคิดว่านายกเทศมนตรีตำบลพะวง มีเนื้อความการสื่อสารของกระบวนการถ่ายทอดความคิด และทัศนคติทางการเมืองมีความชัดเจน ถูกต้องเพียงใดมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

4. กระบวนการการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรีตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ด้านเครื่องมือที่ใช้สื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับ ตามค่าเฉลี่ย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 4 ที่ว่าท่านคิดว่านายกเทศมนตรีตำบลพะวง มีการใช้สื่อที่หลากหลายในการประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทางการเมืองเพียงใดรองลงมา ได้แก่ ข้อ 3 ที่ว่าท่านคิดว่านายกเทศมนตรีตำบลพะวง มีการติดตามสื่อหรือช่องทางที่ข้อมูลข่าวสารถูกผ่านทางวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น เพียงใด ส่วนข้อ1ที่ว่าท่านคิดว่านายกเทศมนตรีตำบลพะวง มีการใช้สื่อเพื่อการสื่อสารทางการเมืองผ่านทาง ไลน์ เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ ในปัจจุบันเพียงใดมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

5. กระบวนการการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรีตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ด้านผู้รับข้อมูลโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 1 ที่ว่าท่านมีทัศนคติที่ดี และได้รับความรู้ที่ดีเกี่ยวกับการสื่อสารการเมืองของนายกเทศมนตรีตำบลพะวงเพียงใด และข้อ 5 ท่านได้นำข้อมูลที่ได้รับเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรีตำบลพะวง ไปใช้เป็นความรู้ และใช้กับสถานการณ์การเมืองในปัจจุบันเพียงใด รองลงมา ได้แก่ ข้อ 2 ที่ว่าท่านเห็นความสำคัญกับการติดต่อสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรีตำบลพะวงเพียงใด ส่วนข้อ 4 ที่ว่าท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการเข้าถึงในการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรีตำบลพะวงเพียงใด มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดตามลำดับ

อภิปรายผล

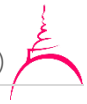
1. กระบวนการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรีตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ดังนี้ ผลการศึกษากระบวนการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรีตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยรวมทั้ง 4 ด้าน มีค่าแปรผล อยู่ในระดับมากอภิปรายได้ว่า กระบวนการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรีตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ด้านผู้ส่งสาร ด้านการสื่อสารข้อมูล ด้านเครื่องมือที่ใช้สื่อสาร ด้านผู้รับสาร ส่งผลเชิงบวก และสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลกระบวนการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรีตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา เห็นว่า เป็นไปตามแนวคิดทฤษฎีที่อธิบาย กระบวนการสื่อสารทางการเมือง ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยผู้ส่งสาร ปัจจัยช่องทางการสื่อสาร ปัจจัยข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยผู้รับสารตามตัวแบบ SMCR Model หรือรูปแบบการสื่อสาร (David, K., 1960)

2. ในประเด็นด้านผู้ส่งสาร ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรพล สุยะพรหม และคณะ ที่ศึกษาเรื่อง การสื่อสารทางการเมืองของพระเทพปฏิภาณวาทิ (เจ้าคุณพิพิธ): ศึกษาในช่วงเวลา พ.ศ. 2540-2560 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยผู้ส่งสาร คือ พระเทพปฏิภาณวาทิที่มีความสำคัญในฐานะผู้ส่งสารที่เป็นพระภิกษุในพระพุทธศาสนาได้นำเทคนิคและวิธีการสื่อสารของพระพุทธเจ้ามาใช้ คือ สื่อสารได้อย่างแจ่มแจ้ง ชูใจ แกล้วกล้า และร่าเริง อีกทั้งเป็นผู้ส่งสารทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองอย่างตรงไปตรงมา (สุรพล สุยะพรหม และคณะ, 2562)

3. ในประเด็นด้านการสื่อสารข้อมูล ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาคิน โชติเวศย์ศิลป์ ที่ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การสื่อสารทางการเมืองของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ที่มาจากการยึดอำนาจภายใต้วิกฤตความขัดแย้งทางการเมือง ซึ่งพบว่า การใช้ช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายเข้าถึงผู้รับสารที่เป็นประชาชนคนไทยได้อย่างทั่วถึงเพราะมีรูปแบบการสื่อสารที่หลากหลาย (ภาคิน โชติเวศย์ศิลป์, 2562) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพียงกมล เกิดสมศรี และปรีชา พันธุ์แน่น ที่ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนากลยุทธ์การสื่อสารการประชาสัมพันธ์ ผ่านสื่อ สังคมออนไลน์ของ “ตลาดชุมชนเพื่อธุรกิจท้องถิ่น” ประเทศไทย ซึ่งพบว่า ใช้เครื่องมือ ในการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทาง สื่อสังคมออนไลน์เพื่อสร้างภาพลักษณ์ การมีส่วนร่วมทางสังคม (เพียงกมล เกิดสมศรี และปรีชา พันธุ์แน่น, 2563)

4. ในประเด็นด้านเครื่องมือที่ใช้สื่อสาร ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิระพงค์ สุจริตพันธ์ และคณะ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อการสร้างอัตลักษณ์ประชาธิปไตย ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช พบว่า สื่อบุคคลมีผลมากที่สุด และเพศต่างกันมีผลด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์แตกต่างกันที่ระดับ .05 อายุต่างกันมีผลด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ด้านสื่อเฉพาะกิจ และด้านสื่อออนไลน์ ที่ระดับ .001 ศาสนาต่างกันมีผลด้านสื่อบุคคลแตกต่างกันที่ระดับ .001 คณะที่ศึกษาต่างกันมีผลด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ด้านสื่อออนไลน์ ที่ระดับ .001 ด้านสื่อสิ่งพิมพ์ ด้านสื่อเฉพาะกิจ ที่ระดับ .05 ชั้นปีต่างกันมีการสร้างอัตลักษณ์ประชาธิปไตยด้านบุคคล ด้านสื่อสิ่งพิมพ์ ด้านสื่อออนไลน์ ที่ระดับ .001 ด้านสื่อเฉพาะกิจที่ระดับ .01 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ระดับ .05 ภูมิภาคต่างกันมีผลด้านสื่อบุคคล ด้านสื่อสิ่งพิมพ์ ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ด้านสื่อเฉพาะกิจ และด้านสื่อออนไลน์ ที่ระดับ .001 (พิระพงค์ สุจริตพันธ์ และคณะ, 2565)

5. ในประเด็นด้านผู้รับสาร ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรพล สุยะพรหม และคณะ ที่ศึกษาเรื่อง การสื่อสารทางการเมืองของพระเทพปฏิภาณวาทิ (เจ้าคุณพิพิธ): ศึกษาในช่วงเวลา พ.ศ. 2540-2560 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยผู้รับสาร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชนชั้นกลางที่อยู่ในกรุงเทพมหานครและในตัวเมืองที่เป็นผู้ที่มีความสนใจทางการเมืองและเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง (สุรพล สุยะพรหม และคณะ, 2562); (สุริพร คลังพระศรี, 2561) ที่ศึกษาเรื่อง ลักษณะการสื่อสารการเมืองและความคาดหวังทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในจังหวัดมหาสารคาม พบว่า กระบวนการสื่อสารทางการเมืองเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับใคร (who) พูดอะไร (say what) ผ่านช่องทางไหน (which channel) ถึงใคร (to whom) และก่อให้เกิดผลกระทบอย่างไร (what effect)

ทั้งนี้ จะมีบริบทที่ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร ข่าวสาร ช่องทาง และผู้รับสารโดยการสื่อสารทางการเมืองมักกระทำภายใต้สภาพแวดล้อมทางการเมืองนั้น ๆ และผลของการสื่อสารทางการเมืองย่อมก่อให้เกิดผลกระทบตามมาอีกด้วย

6. แนวทางส่งเสริมกระบวนการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรีตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ดังนี้ 1) การส่งสาร คือ การดำเนินการสื่อสารเพื่อไปยังเป้าหมายที่ต้องการ ได้แก่ ส่งสาร การมอบหมายงานผ่านการสื่อสาร การส่งสารผ่านเจ้าที่ที่มีความรู้ และการส่งสารอย่างเข้าใจ และชอบธรรม 2) เนื้อหา คือ ใจความสำคัญ หรือสาระสำคัญของการสื่อสาร ได้แก่ เนื้อหาชัดเจน เนื้อหามีสารประโยชน์ เนื้อหามีความสำคัญของประชาชน และเนื้อหาสาระครบถ้วน 3) สาธารณะ คือ การใช้สื่อต่าง ๆ ในเครือข่ายโซเชียลมีเดีย ได้แก่ มีการใช้สื่อผ่าน Facebook หรือ line เป็นต้น มีการใช้ช่องทางในการสื่อสารได้รวดเร็ว มีการติดตามการสื่อสารที่ได้แจ้งออกไป มีการใช้สื่อที่หลากหลาย และมีการใช้สื่อเฉพาะกิจ 4) ผลตอบรับ คือ ผลของการสื่อสารที่ส่งสารไปยังเป้าหมาย ได้แก่ ผู้รับสารมีทัศนคติที่ดี ผู้รับให้ความสำคัญกับสื่อ ผู้รับเข้าใจกระบวนการสื่อสาร และการนำสื่อกับการเมืองไปใช้ประโยชน์

สรุป/ข้อเสนอแนะ

สรุปได้ว่า จากการวิเคราะห์กระบวนการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรี ตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา สามารถกำหนดองค์ความรู้ใหม่ ได้สะท้อนถึงความเป็นตัวตนและภาพลักษณ์ที่ประชาชนได้รับรู้เกี่ยวกับ นายเจือ กิมอัน ในฐานะของผู้ส่งสารหรือแหล่งสาร ในส่วนเนื้อหาของสารนั้น นายเจือ กิมอัน ได้ทำการสื่อสารออกสู่สาธารณชน ยกตัวอย่างเช่น ผลประโยชน์ของเทศบาลตำบลพะวง สำคัญกว่าผลประโยชน์ของตนเอง ผู้นำที่ดีต้องมีศิลปะในการบริหารองค์กร ซึ่งจะนำมาซึ่งความสงบสุข ในพื้นที่เทศบาลตำบลพะวง สำหรับช่องทางในการสื่อสารเขาได้ใช้กลยุทธ์การสื่อสารผ่านสื่อมวลชน เช่น สื่อวิทยุ สื่อวิทยุโทรทัศน์ Tiktok, Facebook, line เป็นต้น ในส่วนของผู้รับสารนั้นมีอยู่ด้วยกันหลายระดับ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มชนชั้นสูง กลุ่มชนชั้นกลาง ชาวชนบท นักการเมือง นักศึกษา ข้าราชการ และเพราะด้วย นายเจือ กิมอัน นั้นมีตำแหน่งและบทบาทที่สำคัญทางการเมืองที่หลากหลายโดยสามารถใช้สื่อมวลชนในการกำหนดข่าวสารให้กลายเป็นวาระสำคัญขององค์กรจนเกิดประโยชน์สูงสุด ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ผลการศึกษาวิจัยพบว่า มีกระบวนการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรีตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยรวมทั้ง 4 ด้าน มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้ นายกเทศมนตรีตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ควรกำหนดนโยบายการสื่อสารทางการเมืองของเทศบาลตำบลพะวง ให้มีสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ นายกเทศมนตรีตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ควรปรับปรุงความรวดเร็วทันเหตุการณ์ของข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ให้เป็นปัจจุบัน นายกเทศมนตรีตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ควรปรับปรุงรูปแบบการสื่อสารให้ มีความหลากหลายครอบคลุมคุณลักษณะความต้องการของประชาชนที่มีความหลากหลายช่วงวัยและความต้องการ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย จาก การวิจัยเรื่อง กระบวนการสื่อสารทางการเมือง ของนายกเทศมนตรีตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย 1) ด้านผู้ส่งสาร ได้แก่ นายกเทศมนตรีตำบลพะวงมีความพร้อม ในด้านการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อการสื่อสารทางการเมือง ในการลงพื้นที่เพื่อสื่อสารกับประชาชนเกี่ยวกับ นโยบาย ผลงาน และการดำเนินกิจกรรม 2) ด้านการสื่อสารข้อมูล ได้แก่ ควรส่งเสริมเนื้อหาการสื่อสารทางการเมือง โดยให้มีการจัดข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน 3) ด้านเครื่องมือที่ใช้สื่อสาร ได้แก่ ควรมีการใช้สื่อที่หลากหลายในการประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทางการเมือง และควรมีการใช้สื่อเพื่อการสื่อสารทางการเมืองผ่านทางไลน์ เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ ในปัจจุบัน 4) ด้านผู้รับข้อมูล ได้แก่ ควรให้ความสำคัญกับการรับรู้ทางการเมืองของประชาชน ควรให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการเข้าถึงในการสื่อสารทางการเมือง และควรให้ความสำคัญกับการติดต่อสื่อสารทางการเมือง

เอกสารอ้างอิง

- กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. (2542). พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร: กองราชการส่วนตำบล ส่วนพัฒนารายได้ท้องถิ่น
สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น.
- กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2542). หลักสถิติ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทศบาลตำบลพะวง. (2564). ข้อมูลพื้นฐาน. เรียกใช้เมื่อ 19 เมษายน 2567 จาก <https://www.pawong.go.th>.
- ประธาน สุวรรณมงคล และคณะ. (2537). การกำหนดอำนาจหน้าที่และความสัมพันธ์ระหว่างส่วนกลาง
ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น. ใน รายงานการวิจัยเสนอต่อสถาบันดำรงราชานุภาพ. สำนักงานปลัดกระทรวง
มหาดไทย.
- พีระพงศ์ สุจริตพันธ์ และคณะ. (2565). หนังสือเมืองคอน: องค์ประกอบและการจัดการความรู้ของเครือข่ายการแสดง
หนังตะลุงในจังหวัดนครศรีธรรมราช. วารสารร้อยแก่นสาร, 7(2), 388-398.
- เพียงกมล เกิดสมศรี และปรีชา พันธุ์แน่น. (2563). แนวทางการพัฒนากลยุทธ์การสื่อสารการประชาสัมพันธ์ ผ่านสื่อ
สังคมออนไลน์ของ “ตลาดชุมชนเพื่อธุรกิจท้องถิ่น” ประเทศไทย. วารสารร่วมพฤษภูมิ มหาวิทยาลัยเกริก,
38(1), 22-33.
- ภาคิน โขติเวศย์ศิลป์. (2562). รูปแบบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมทางการเมืองในประเทศไทย.
วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพฯ, 10(2), 112-126.
- สุรพล สุยะพรหม และคณะ. (2562). การพัฒนารูปแบบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมของประชาชน
ในพื้นที่จังหวัดเลย. วารสารวิจัยวิชาการ, 5(2), 105-114.
- สุริพร คลังพระศรี. (2561). ลักษณะการสื่อสารการเมืองและความคาดหวังทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย
ของประชาชนในจังหวัดมหาสารคาม. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- David, K. (1960). The Process of Communication. New York: Holt, Rinehart and Winston.